

Komentar Evanđelja: Janje Gospodnje

Evanđelje druge nedjelje kroz
godinu (ciklus A) i komentar.

Evanđelje (Iv 1:29-34)

Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje
dolazi k njemu pa reče: »Evo
Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh
svijeta! To je onaj o kojem rekoh:

Za mnom dolazi čovjek

koji je preda mnom

jer bijaše prije mene!«

»Ja ga nisam poznavao, ali baš zato
dođoh i krstim vodom da se on

očituje Izraelu.« I posvjedoči Ivan:
»Promatrao sam Duha gdje s neba
silazi kao golub i ostaje na njemu.
Njega ja nisam poznavao, ali onaj
koji me posla vodom krstiti reče mi:
‘Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje
na njemu, to je onaj koji krsti Duhom
Svetim.’ I ja sam to vidio i svjedočim:
on je Sin Božji.«

Komentar

Na obalama Jordana, Ivan Krstitelj je propovijedao pokorničko krštenje ljudima iz svih sredina, kako bi se pripremili za Mesijin dolazak.

Evandjelje po svetom Ivanu pripovijeda da je Krstitelj, kad je konačno vidio Isusa kako dolazi pred njega da ga krsti, objavio to jakim glasom, primjenivši na njega tajanstveni i svečani naslov koji rimska liturgija nastavlja izgovarati

na misi prije pričesti: “Evo , Jaganjca Božjega, koji oduzima grijehe svijeta!”

Slika janjeta, sa svojom karakterističnom krotkošću i dlakom od bijele vune, bila bi vrlo poznata svakom židovskom Isusovom suvremeniku. Mnogi od njih su bili rođeni u seoskim područjima gdje su ovce i goveda bili uobičajena pojava. Prisjetili bi se i odlomka iz proroka Izaije, koji je Slugu Gospodnjeg patnika prikazao kao janje koje se da bez prigovora žrtvovati da nas oslobodi od zla (Iz 53,7).

Svake su godine pobožni Židovi hodočastili u Jeruzalem za blagdan Pashe i odlazili u Hram, odabrali barem jedno janje po obitelji kako bi ga navečer žrtvovali za pashalnu večeru. Janje je moralo biti muško, staro godinu dana i bez ikakvih nedostataka ili slomljenih kostiju — kako je propisano Mojsijevim

zakonom (usp. Izl 12,1 sl). Također treba biti žrtvovan u podne; i treba ga jesti stojeći, sa sandalama na nogama i s beskvasnim kruhom. Dovratnici na kućnim vratima trebali bi biti namazani njegovom krvlju u znak sjećanja na prolazak Gospodina, u Egiptu, kada je posljednja kuga pobila sve prvorodence koji nisu bili zaštićeni krvlju zaklanog janjeta.

Naviještajući Mesiju kao Jaganjca Božjega, Krstitelj je otkrio bitne aspekte njegove otkupiteljske misije. Benedikt XVI. je rekao da izraz “Jaganjac Božji” ukazuje na teologiju križa prisutnu u Isusovu krštenju, na njegov silazak u dubine smrti.[1] Pashalni jaganjac koji je bio spomen na oslobođenje židovskog naroda iz Egipta počinje se otkrivati na Jordanu kao praslika istinskog Jaganjca, nevinog i krotkog, koji će biti žrtvovan u podne na križu za sve

ljude, da ih oslobodi od grijeha
proljevajući svoju krv za njih.

Osvrćući se na Krstiteljeve riječi
“Jaganjac Božji, koji odnosi grijehe
svijeta”, papa Franjo je primijetio:
“glagol koji se prevodi kao 'oduzeti'
doslovno znači 'podići', 'uzeti na
sebe.' Isus je došao na svijet s točno
određenom misijom: osloboditi ga iz
ropstva grijeha preuzimajući na sebe
grijehe čovječanstva. Kako? Ljubeći.
Ne postoji drugi način da se pobijedi
zlo i grijeh osim ljubavlju koja
dovodi do odricanja od vlastitog
života za druge” [2]

„Što za Crkvu, za nas danas, znači
biti učenici Isusa, Jaganjca Božjega?
To znači zamijeniti zlobu nevinošću,
moć ljubavlju, ponos poniznošću,
status služenjem.”[3]

[1] Usp. Isus iz Nazareta. Od krštenja u Jordanu do Preobraženja, Joseph Ratzinger-Benedikt XVI., Doubleday, 2007., str. 20-21.

[2] Papa Franjo, Angelus, 19. siječnja 2014.

[3] Ibid.

Pablo M. Edo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandjelja-janje-
gospodnje/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandjelja-janje-gospodnje/) (7.03.2026.)